

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt sige til ministeren, at ordningen nu allerede er trådt i kraft, og at man allerede er begyndt at indhente erfaringer om de her ting. En af erfaringerne er gengivet i avisen Aktuelt i dag, hvor kriminalassistent Steen Hansen fra Gladsaxe Politi siger, at det vil være skrækkeligt for barnet, hvis det mødte krænkeren, men det vil ske på et tidspunkt. Det kan simpelt hen ikke undgås. Det kan give barnet nogle traumer, så vi ikke kan afhøre det ordentligt, siger Steen Hansen, som har stået for omkring 110 afhøringer af børn. Så det er altså erfarne folk, der allerede nu på baggrund af ordningen, som den er, siger, at den er gal.

I opfølgning på det vil jeg så godt spørge justitsministeren, hvordan ministeren vil sikre, at et misbrugt barn ikke kommer til at stå ansigt til ansigt med børnemishandleren ved en tilfældighed på politistationen, fordi gerningsmanden nu har lov til at overvære den her afhøring. Kan der være nogle situationer, hvor det kan ske? Det mener jeg helt sikkert, der kan. Hvad vil ministeren gøre for at sørge for, at de to personer ikke kommer til at møde hinanden?

Karsten Nonbo (V):

Man ved jo, at der er mange praktiske problemer, der skal gå op i en højere enhed, når man foretager sådan nogle afhøringer. Nu får vi lagt et ekstra led ind, hvor en mistænkt også er med til at sætte dagsordenen. Jeg har nemlig bemærket, at der i cirkulæreskrivelsen står: hvor der er tale om et forhør af det forurettede barn, som ikke kan opsættes. Altså man lægger ind, at så fremt den mistænkte ikke kan, så kan der være mulighed for, at sagen skal opsættes. Den mistænkte skal næsten være med til at sætte dagsordenen, for hvad dag det bliver. Det kan gøre sagerne endnu vanskeligere.

Ministeren var inde på hensynet til den mistænkte, og så vil jeg godt spørge: Tænker man ikke på alle de sager, hvor mange bliver mistænkt, og det kun bliver ved mistanken, og den eneste, der kender til mistanken, er den politimand, der har skrevet sig mistanken bag øret. Nu bliver de hevet ind til en afhøring og lever måske 14 dage i uvished, før de får at vide, at den mistanke var ubegrundet.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er måske et meget selvfølgelig spørgsmål, men jeg vil godt have afgrænset, hvad det er for sager, vi taler om.

Formanden:

Man taler stående.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, undskyld.

Er det ikke rigtigt forstået – justitsministeren var selv inde på begrebet mistænkt – at vi taler om de sager, hvor gerningsmanden er kendt, hvorimod denne regel i de sager, hvor der er tale om det meget grove, f.eks. voldtægter af ukendt gerningsmand, som er de allervroeste sædelighedsforbrydelser, naturligvis slet ikke kan finde anvendelse. Der afhører man selvfølgelig børnene, og er der tale om uopsættelighed, fordi barnet er kommet så forfærdeligt til skade, at dets liv er i fare, så afhører man også på stedet. Er det ikke rigtigt forstået?

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg anerkender ministerens ønske om altid at få sandheden frem og skal erklære mig helt enig i det. Men jeg vil derfor gerne spørge ministeren, hvilken dokumentation ministeren har for, at der er en større risiko for justitsmord, hvis man anvender den procedure, hvor den mistænkte efterfølgende kan komme ind og se afhøringen på video og derefter give sine kommentarer til det, i forhold til at følge de her nye retningslinjer.

Så er der spurgt om, hvorvidt det her ikke skaber nogle uheldige konsekvenser i forhold til den ubegrundede mistanke, og det svar ser jeg frem til, for jeg ser en stor risiko for, at man gør for stort et nummer ud af de sager, hvor der ikke er begrundet mistanke.

Endelig vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren anerkender, at man risikerer at bringe barnet i en voldsom klemme, fordi barnet, hvis det er en person, der er tæt på, jo nemt under alle omstændigheder kommer til at vide, at vedkommende sidder inde i lokalet ved siden af, og at barnet dermed er i en konflikt-situation?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Antallet af spørgsmål viser, at spørgetiden måske ikke er det mest egnede sted at have forhandlingen om de her væsentlige spørgsmål. Jeg er også glad for, at en af spørgerne har kaldt mig i samråd om det her spørgsmål, hvilket er berømmet til den 27. april, hvor vi under, om jeg så må sige, mere ordentlige rammer har lejlighed til at drøfte de her spørgsmål, for spørgetidens tidstabel tillader mig ikke at kunne